

לסלוח לא-לוהים

רבי לוי יצחק מברדיטשוב בא בליל יום הכיפורים לבית המדרש. השתהה שם שעה ארוכה, הסתודד בין המתפללים ולא פתח באמירת "כל נדי". בקרן זוית ראה אדם יושב על הארץ ובוכה. שאל אותו:

"מדוע אתה בוכה בכי כה מר?"

השיב לו: "רבי, איך לא אבכה? בשנה שעברה היה לי כל טוב ועכשיו אני בודד וגלמוד, חסר כל ושבור נפש. ואם תחשוב רבי, כי נענש אני על חטאיי ומעשיי הרעים, הרי טעות בידך. כל עני זכה לצדקה מידי, כל עובר אורח זכה לאכול על שולחני, כל רעב יצא מביתי שבע וגם אשתי התנהגה במסירות נפש ובנדיבות עוד יותר ממני. היא היתה סובבת בדרכים אולי תמצא יהודי רעב, שצריך להאכילו, או יהודי עני שצריך להלבישו. ועכשיו בא היושב במרומים, חולל שריפה ששרפה את ביתי והשמידה את כל אשר לי. ולא הסתפק בכך בורא העולם, ולקח את אשתי, שמתה בדמי ימיה, וכך נשארתי ללא אישה, בחוסר כל ושישה יתומים קטנים על צווארי. אך לא זאת בלבד, אלא סידור עבה היה לי שבו היו מסודרים כל הפיוטים והתפילות לפי סדר התפילה ואני התמצאתי בו ולא הייתי צריך לחפש את התפילות ולאבד את דרכי בשעת התפילה. גם סידור זה עלה באש עם ביתי. וכי איך אני יכול לסלוח לא-לוהים?"

ביקש הרבי מן החסידים לחפש בבית המדרש שמא יש שם סידור כזה. חיפשו ומצאו ונתנו את הסידור לאיש. ישב האיש והיה מדפדף בדפים דף אחר דף ובודק אם אכן ערוכים הפיוטים והתפילות כפי שהיו בסידורו. חלפה שעה תמימה עד שהאיש גמר לדפדף ואז שאלו הרבי:

"נו, ועכשיו אתה סולח לו?"

אמר האיש: "כן, עכשיו אני סולח".

ניגש הרבי אל התיבה ופתח בתפילת "כל נדרי".

(מתוך "היכן גר הא-לוהים?", אדיר כהן)

בראשית ג, יד: ויאמר ה' א-לוהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך.

דברים יא, י-יב: כי הארץ אשר אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר ה' א-להיך דרש אתה תמיד עיני ה' א-להיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה:

תהילים כז, ח: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש.